

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectae

Sandini, Antonio

Bambergae, 1753

I. S. Petrus. Anno Christi 45. Claudii Imperatoris 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65446](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65446)

I.

S. PETRUS.

ANNO CHRISTI 45.

CLAUDII IMPERATORIS 3.

PETRUS *Apostolus natione Gali-*
laus Christianorum Pontifex pri-
mus, Simon antea dictus, Jo-
næ Joannis filius. (1) Datam Act. II.
 sibi à Christo Domino provinciam 14. IV. 8.
 administrare aggressus, vi tantâ de eo
 Hierosolymis disseruit, ut unâ atque
 alterâ concione octonis hominum
 millibus Christianam Religionem
 probaret. Ex Palæstina profectus Bar. an.
 in Syriam, Antiochiæ anno *Æræ* 39. §. 89.
 Vulgaris octavo supra trigesimum
firmavit Sedem, in qua septem annis,
quamvis discessurus sedit. (2) Eodem
 tempore curam habuit etiam aliarum
 Ecclesiarum. Afflictam Hierosoly-
A morum

morum Ecclesiam dum inviseret, Herodis Agrippæ jussu conjectus est
 in carcerem. (3) Inde ab Angelo
 Aet. XII. 4. 7. eductus anno Episcopatus Antioche-
 Bar. an. ni septimo, Christi quarto & qua-
 44. §. 15. dragesimo Romam venit, & Ro-
 manis *primus doctrinam Evangelicam*
præbuit. (4) Anno insequenti Evo-
 dio Antiochenæ Ecclesiæ præfecto,
 An. 45. & omni translato secum jure Pon-
 §. 14. tificatus, Cathedram fixit Romæ
 mansuram in futurum tempus omne:
 (5) *ubi Evangelium prædicans viginti*
quinque annis ejusdem Urbis Episcopus
perseveravit. (6) Anno post suum
 An. 51. Romam adventum septimo, Christi
 §. 3. primo & quinquagesimo, Claudii
 Cæsaris edicto expulsus est cum
 Aet. XV. omnibus Judæis. Reversus Hiero-
 20. solymam Concilium ibidem cum
 XVIII. 2. cæteris Apostolis celebravit, ad di-
 rimendam controversiam Antiochiæ
 exortam, *essetne Circumcisio ne-*
cessaria ad æternam beatitatem con-
sequendam? Post quinquennium,
 Bar. an. Claudio mortuo, rediit Romam,
 57. §. 1. cum Nero jam imperaret, & editis qui-
 busdam miraculis, qua virtute ipsius
 Dei, data sibi ab eo potestate faciebat,

con-

convertit multos ad justitiam, Deoque templum fidele (7) ac stabile collocavit. Quà re ad Neronem delatà, (8) cum animadverteret, non modò Roma, sed ubique (9) quotidie magnam multitudinem deficere à cultu Idolorum, & ad religionem novam damnatà vetustate transire, ut erat execrabilis ac nocens tyrannus, profiliivit ad excidendum cœleste templum, delendamque justitiam, & primus omnium persecutus est DEI servos, (10) Petrum cruci affixit, & Paulum interfecit. (11)

ANNOTATIONES.

(1) Eusebius in Chronico ad an. Christi 44.

(2) S. Gregorius Magnus lib. 7. epist. 40.

(3) Herodum historiam brevem admodum reperies in nostra Historia Familiæ Sacræ extremo cap. 4. De vita Christi.

(4) Theodoretus in Epist. ad Rom. cap. 1.

(5) S. Innocentius I. epist. 18. §. 1. apud Lab. tom. 2. Conc. pag. 1269. Antiochia prima primi Apostoli sedes esse monstratur, quæ Urbis Romæ Sedi non cederet, nisi quod illa in transitu meruit, ista susceptum apud se consummatumque gauderet. Eadem habet S. Nicolaus I. epist. 8. tom. 8. Conc. pag. 315.

(6) Eusebius in Chronico ad an. Ch. 44.

A 2

S. Hie-

S. Hieronymus de Script. Eccl. cap. 1. Petrus ad expugnandum Simonem Magum Romam pergit, ibique viginti quinque annis Cathedram Sacerdotalem tenuit.

Papebrochius in Conatu Chronico Historico apud Bollandum tom. 8. Maji pag. 14. Quod ad confirmationem vulgaris opinionis de annis XXV. dicitur, Romano Pontifici accini in die Coronationis sue, Non visurum annos Petri, non docet quidem Ordo Romanus in ritibus eâ occasione servari solitis, qualem habemus impressum Venetiis anno 1562. sed neque hodierna praxis, aut aliquis, quem legerim, auctor: verum tamen esse, hætenus probavit experientia. Siquidem de supremo Ecclesie universalis Pontificatu est questio. Tantum enim abest, ut annos XXXII. vel XXXVI. in eo excesserit aliquis, ut in toto numero, quem hætenus numeramus ducentorum quatuor Romanorum Antistitum, non nisi septemdecim inveniantur excessisse annos XV. Romana Petri Cathedra assignatos à nobis, ex iisque soli quatuor annum XX. superârunt, scilicet Silvester & Hadrianus sui nominis primi, Alexander III. & Urbanus VIII. Qui autem XXV. superaverit, unicuius hætenus repertus est Benedictus XIII. à ve.

à verorum Pontificum Catalogo expunctus à plerisque: contra quem hoc etiam nonnulli observant, quod ab assumpto Papali titulo vixerit ultra annos XXVIII. præter eorum consuetudinem, in quibus ea dignitas citra controversiam fuit.

Quot annis regnaverint Pontifices priorum sæculorum, quis audeat pro certo affirmare in tanta vestutate tantæque Auctorum discrepantia? Chronologiæ capita hæc pertractârunt Pearsonius, Dodwellus Papebrochius, Pagius uterque, Tillemontius, Constant & alii dissidentes inter se prorsus, ut mirari magis, aded discrepare inter auctores, quàm, quid veri sit, discernere queas.

(7) *Ecclesiam nimirum*, inquit Baluzius in hunc locum, quæ est verum templum Dei, quod non in parietibus est, sed in corde ac fide hominum, qui credunt in eum, ac vocantur Fideles, *ut ait Lactantius in libro quarto Institutionum cap. 14.*

(8) Alii aliter narrant, ideo videlicet ab Nerone sævitum in Christianos, ut incensæ Urbis invidia derivaretur in eos. Tacitus lib. 15. Annal. cap. 40. *Videbatur Nero condenda Urbis nova & cognomento suo appellanda gloriam querere; ideoque incendium iussisse. Et cap. 44. Ergo abolendo rumori Nero subdidit reos & questissimis pœnis affecit, quos per flagitia inuisos, vulgus Christianos appellabat.... Primò correpti, qui fatebantur, donec*

indicio eorum multitudo ingens, haud perinde in crimine incendii, quàm odio humani generis convicti sunt. Et perentibus addita ludibria, ut ferarum tergis contecti, laniatu canum interirent, aut crucibus affixi, aut flammâ: atque ubi defecisset dies, in usum nocturni luminis urentur Unde quanquam adversus fontes & novissima exempla meritos, miseratio oriebatur, tanquam non utilitate publicâ, sed in savitiam unius absumerentur.

Sulpitius Severus lib. 2. Hist. Sacræ cap. 29. Abundante jam Christianorum multitudine, accidit, ut Roma incendio conflagraret, Nerone apud Antium constituto. Sed opinio omnium invidiam incendii in Principem retorquebat, credebaturque Imperator gloriam innovanda Urbis quaesisse. Neque ullâ re Nero efficiebat, quin ab eo jussum incendium putaretur. Igitur vertit invidiam in Christianos, atque in innoxios crudelissima questiones: quin & novæ mortes excogitata, ut ferarum tergis contecti, laniatu canum interirent. Multi crucibus affixi, aut flammâ usti. Plerique in id reservati, ut cum defecisset dies, in usum nocturni luminis urentur. Hoc initio in Christianos seviri cepit.

Su.

Suetonius in Nerone cap. 16. nullam Romani incendii mentionem facit. *Afflicti suppliciiis Christiani.*

(9) *Hæc itaque persecutio non localis, sed universalis fuit, ut rectè concludit Pagius ad an. 64. §. 4. adversus Henricum Dodwellum, qui differtatione undecimâ Cyprianicâ, agnoscit quidem ingentem multitudinem in persecutione Neroniana passam, sed eorum tantum Christianorum, qui Romæ versabantur.*

Orosius lib 7. cap. 5. Nero Romæ Christianos suppliciiis ac mortibus affecit, ac per omnes provincias pari persecutione excruciarî imperavit.

(10) Tertullianus Apologet. cap. 5. *Con-* Persecu-
sulite commentarios vestros, illic reperie- tio Ec-
tis primum Neronem in hanc scctam, cum clesiæ I.
maximè Romæ oriretur, Casariano gladio
ferocisse. Et Scorp. cap. 15. Orientem si-
dem Romæ primus Nero cruentavit.

Sulpitius Severus lib. 2. Hist. sacræ cap. 28. ita loquitur de Nerone: *Qui non dicam regum, sed omnium hominum, & vel immanium bestiarum sordidissimus, dignus extitit, qui persecutionem in Christianos primus inciperet.*

S. Leo ferm. 80. cap. 6. *Neronis furor per omnium vitiorum inflammatus excessum, in hunc eum usque torrentem suæ*

precipitavit insania, ut primus nomini Christiano atrocitatem generalis persecutionis inferret, quasi per Sanctorum necesse gratia Dei posset extinguere. . . Non minuitur persecutionibus Ecclesia, sed augetur, & semper Dominicus ager segete ditiori vestitur, dum grana, que singula cadunt, multiplicata nascuntur.

S. Augustinus lib. 18. De Civit. Dei Cap. 52. *Ecclesia persecutiones passa est decem. Primam computant à Nerone, secundam à Domitiano, à Trajano tertiam, quartam ab Antonino, à Severo quintam, sextam à Maximino, à Decio septimam, octavam à Valeriano, ab Aureliano nonam, decimam à Diocletiano & Maximiano.* Ita, qui insigniores persecutiones numerant factas ab Ethnicis Imperatoribus adversus Christianos. Sed Augustinus horum sententiam non probat.

(11) Hæc Lactantius, seu Lucius Cæcilius de mortibus Persecutorum cap. 2. De Petro, cæterisque Apostolis plura in nostra Historia Apostolica.

